

ell. La bella iniciativa aportada en el III Congrés de Metges de Llengua Catalana, de Tarragona, per alguns inoblidables companys, va trobar un camp ben adobat per a son desenvolupament.

La nostra associació esdevingué gran, la seva actuació comença a pesar en diferents indrets; alguns companys, comarques enteres, havien saborejat ja el fruit de les primeres victòries. llavors fou, precisament, quan començaren a sorgir les dificultats i els enemics.

En aquests moments, no obstant la aparent vitalitat i fortitut del nostre Sindicat, es va correr greu perill, degut a que els iniciadors de la nostra gran obra, idealistes excelents, no se havien preocupat, no havien tingut temps de preocupar-s'en del fet real, que tota idealitat, àdhuc la més noble i seductora, per a arribar a son terme, no pot prescindir, de portar aparellada a la seva actuació i desenvolupament, una potent organització econòmica.

Amarats de ideal, esperonats per l'èxit del primer impuls, sens deixar escalonadament les bases de apoiament de la seva actuació, les bases fonamentals de la nostra vitalitat.

En aquesta situació, tingué lloc la darrera Assemblea de delegats. El meu distingit antecessor, l'actiu i volgut company Dr. Mestre Puig, en la seva Memòria, de l'any passat, amb paraules justes i elegants conceptes ens donava compte de la trajectòria seguida pel nostre Sindicat durant la primera etapa constitutiva, vos exposava, ço que eren els ideals de l'anterior Junta i ço que les circumstàncies havien permès fer.

I, companys, haig de significar-vos que l'any que porto d'actuació dintre la Junta del Sindicat, he hagut de palpar a dotzenes de vegades la gran realitat de la afirmació del nostre company Mestre.

Es precis que ens corretem d'aquest defecte col·lectiu, si volem fer obra veraderament constructiva, si volem tenir veu i vot en les deliberacions col·lectivistes socials que amb tanta freqüència avui se entaulen i que se entaularan més cada dia, de aquí en avant.

Hem de presentar-nos units en front de les lluites socials i hem de procurar que el nostre vot, la nostra opinió, sempre pesi més que la de cap altre estament o classe social. La missió que la Societat té confiada als metges ben bé així ho exigeix.

Si no sabem unir-nos, si persistim en nostre clàsic esperit individualista, en els moments de lluita i en tota ocasió, apareixerem molt més petits, serem menys respectats que l'estament social més modest que sàpiga unir-se i organitzar-se.

Escoltat el resum aludit de nostre ex-secretari, ereu vosaltres delegats de les diferents comarques catalanes els que mediant proposicions i mocions, assenyaleu les rutes que havia de seguir el nostre Sindicat. Es pot afirmar que la indecisió o desorientació pròpia de tots els començaments d'una actuació, fou esvaïda completament en la darrera Assemblea de Delegats. El Sindicat sortí d'aquesta Assemblea poderosament en-

robustit moral i materialment com succeeix sempre que hi ha una veradera compenetració entre els directors i la massa, entre els electors i els elegits.

Així enrobustida per la vostra confiança i per les vostres indicacions, la Junta Directiva del Sindicat, durant el passat any, s'ha esforçat constantment en complir les comandes que taxativament se li havien fet i ha procurat, en tot allò que estava confiat en sa pròpia iniciativa, que les seves desicions, que els seus acords estiguessin desposats de tot partidisme i que fossin inspirats dintre del recte sentit de justícia i de màxim benefici per la classe.

Preocupació constant de l'actual Junta Directiva ha sigut la reorganització ferma del nostre Sindicat, s'ha repassat fins l'últim canell del nostre edifici social, assegurant-lo des dels seus fonaments, per que les parets d'aquest nostre edifici, gaudeixen de tota la fortalesa necessària per a rebre les embestides dels temporals més greus que puguin presentar-se. I penseu companys, que de temporals i ventades contra nostre edifici se n'hi desencadenaran tantes més quanta major sigui nostra actuació en benefici de la classe.

Preocupació constant també d'aquesta Junta ha sigut el complimentar totes aquelles comandes vostres a què abans m'he referit. De com hem complert aquesta tasca, n'es demostració gràfica la relació de fets que ara vaig a posar a la vostra consideració i que constitueix el principal objecte d'aquesta Memòria.

Una de les coses de més importància que es varen aprovar en la darrera Assemblea, fou, la qüestió dels recursos extraordinaris, sintetitzada en les conclusions de la ponència del Dr. Pla Armengol i amb la quinta conclusió que va afegir-s'hi, a proposta del Dr. Girona, referent al servei de conducció de malalts.

Conforme amb aquestes bases, s'han estudiat certs econòmics amb les cases productores d'específics, i ja ho tenim en marxa, si bé encara amb molts pocs rendiments, però de bon segur que no tardarà pas gaire en reportar-ne d'importantíssims: En el BUTLLETÍ, haureu vist el donatiu mensual de la casa Wassermann, i altres estan tramitant-se, falta no més una mica de pressió de tots plegats per a que es decideixin a contribuir a la nostra obra, cases importantíssimes.

A tot corredor d'específics que visiti els vostres despatxos, pregunteu-li primer, abans de donar-li audiència, si està suscrit als donatius per a la *Mutual*, o bé si s'anuncia al BUTLLETÍ DEL SINDICAT. Si això feu, tingueu la seguretat absoluta que dintre de poc temps els nostres ingressos extraordinaris creixeran tan extraordinàriament que vos estalviaran de pagar totes les quotes, al menys, les dels dos primers grups de *Mutual*.

Respecte de la conclusió del Dr. Girona, referent al servei del trasllat de malalts, una ponència formada per l'esmentat senyor i el Dr. Moll, varen estudiar l'assumpte i per fi es deixà en suspens per entendre que aquest servei, en mans nostres, era molt probable que ens reportés resultats negatius.